

DZIENNIK USTAW

POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Warszawa, dnia 15 lutego 1957 r.

Nr 9

TRESC:

Polz.:

UMOWA MIĘDZYNARODOWA

- 35 — Układ Komunikacyjny między Polską Rzeczpospolitą Ludową a Republiką Czechosłowacką podpisany w Pradze dnia 13 stycznia 1956 r. 77

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

- 36 — z dnia 16 listopada 1956 r. w sprawie wymiany dokumentów ratyfikacyjnych Układu Komunikacyjnego między Polską Rzeczpospolitą Ludową a Republiką Czechosłowacką, podpisanego w Pradze dnia 13 stycznia 1956 r. 83

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

- 37 — z dnia 8 lutego 1957 r. w sprawie określenia zasad i trybu oraz organów właściwych do wydawania decyzji o umarzeniu oraz o udzielaniu ulg w spłaceniu należności przysługujących instytucjom ubezpieczeń społecznych 84

ROZPORZĄDZENIA:

- 38 — Ministra Szkolnictwa Wyższego z dnia 27 grudnia 1956 r. zmieniające rozporządzenie Ministra Szkół Wyższych i Nauki z dnia 15 września 1951 r. w sprawie utworzenia studiów przygotowawczych w niektórych szkołach wyższych 85
- 39 — Ministra Energetyki z dnia 29 grudnia 1956 r. w sprawie ustanowienia nadzoru państwowego nad niektórymi stałymi zbiornikami ciśnieniowymi oraz sposobu wykonywania nadzoru przez organy dozoru technicznego nad stałymi zbiornikami ciśnieniowymi 85
- 40 — Ministra Zdrowia z dnia 21 stycznia 1956 r. w sprawie komisji społeczno-lekarskich do spraw przymusowego leczenia alkoholików 86

35

UKŁAD KOMUNIKACYJNY MIĘDZY POLSKĄ RZECZYPOSPOLITĄ LUDOWĄ A REPUBLIKĄ CZECHOSŁOWACKĄ

podpisany w Pradze dnia 13 stycznia 1956 r.

W IMIENIU POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

RADA PAŃSTWA

POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

podaje do powszechnej wiadomości:

W dniu 13 stycznia 1956 roku podpisany został w Pradze Układ Komunikacyjny między Polską Rzeczpospolitą Ludową a Republiką Czechosłowacką o następującym brzmieniu dosłownym:

UKŁAD KOMUNIKACYJNY

MIĘDZY POLSKĄ RZECZYPOSPOLITĄ LUDOWĄ
A REPUBLIKĄ CZECHOSŁOWACKĄ

Uwzględniając wszechstronny rozwój polsko-czechosłowackiej współpracy gospodarczej, w szczególności w dziedzinie żeglugi morskiej, śródlądowej oraz transportu kolejowego, Rada Państwa Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej i Prezydent Republiki Czechosłowackiej postanowili zastąpić polsko-czechosłowacki Układ Komunikacyjny, podpisany w Pradze dnia 4 lipca 1947 r., nowym Układem Komunikacyjnym odpowiadającym aktualnym potrzebom gospodarczym obu Państw i w tym celu mianowali swymi pełnomocnikami:

Rada Państwa Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej:

inż. Mieczysława Popiela — Ministra Żeglugi

Prezydent Republiki Czechosłowackiej:

Antonina Pospíšila — Ministra Komunikacji,

którzy po wymianie pełnomocnictw, uznanych za dobre i sporządzone w należytej formie, zgodzili się na następujące postanowienia:

DOPRAVNÍ DOHODA

MEZI POLSKOU LIDOVOU REPUBLIKOU
A ČESKOSLOVENSKOU REPUBLIKOU

Majíce na zřeteli všestranný rozvoj polsko-československé hospodářské spolupráce, a to zejména v oboru námořní a vnitrozemní plavby a železniční dopravy, Státní rada Polské lidové republiky a prezident Československé republiky se rozhodli nahradit polsko-československou Dopravní dohodu podepsanou v Praze dne 4. července 1947 novou Dopravní dohodou, odpovídající nynějším hospodářským potřebám obou států, a za tím účelem jmenovali svými zmocněnci:

Státní rada Polské lidové republiky:

ing. Mieczysława Popiela — ministra plavby,

prezident Československé republiky:

Antonina Pospíšila — ministra dopravy,

kteří vyměnivše si plné moci, jež byly shledány v dobré a náležité formě, dohodli se na těchto ustanoveních:

ROZDZIAŁ I

Transport morski.

Artykuł 1.

(1) Obie Umawiające się Strony, zgodnie ze swymi potrzebami gospodarczymi, stworzą odpowiednie warunki, umożliwiające należytą eksploatację polskich i czechosłowackich statków morskich.

(2) Strona Polska, zgodnie ze swymi potrzebami gospodarczymi, zapewni w polskich portach morskich odpowiednie warunki, umożliwiające Stronie Czechosłowackiej korzystanie z nich w jak największej mierze.

Artykuł 2.

(1) Morskie statki handlowe pod banderą czechosłowacką, zwane w dalszym tekście „statkami czechosłowackimi”, będą mogły korzystać z polskich portów morskich jako baz żeglugowo-technicznych.

(2) Strona Polska zapewni w szczególności statkom czechosłowackim miejsca do magazynowania przedmiotów, koniecznych do eksploatacji i utrzymania statków, możliwość korzystania z usług remontowych w warsztatach i w dokach, inne usługi techniczne i klasyfikacyjne oraz zaopatrzenie w miarę potrzeb w materiały pędne, żywność, wodę itp.

Artykuł 3.

(1) Statki czechosłowackie, jak również statki wydzierżawione przez przedsiębiorstwa czechosłowackie oraz ładunki wymienionych statków będą traktowane w polskich portach morskich oraz na polskich morskich wodach wewnętrznych i terytorialnych na równi ze statkami i ładunkami polskimi.

(2) Statki wymienione w poprzednim ustępie nie będą uprawnione do wykonywania kabotażu, rybolówstwa i innych rodzajów eksploatacji morza na polskich morskich wodach wewnętrznych i terytorialnych, jak również obsługi w portach polskich, na redach i plażach, a w szczególności pilotażu, holownictwa, ratownictwa oraz usług pomocniczych.

Artykuł 4.

Statki wymienione w artykule 3 ust. 1 podlegać będą w polskich portach morskich i na polskich morskich wodach wewnętrznych i terytorialnych przepisom prawa polskiego, a w szczególności przepisom dotyczącym porządku i bezpieczeństwa publicznego, ceł, dewiz, ochrony zdrowia, ochrony weterynaryjnej, ochrony roślin itp., z zastrzeżeniem postanowień zawartych w artykule 5.

Artykuł 5.

(1) Przynależność państwowa statków czechosłowackich będzie określana według czechosłowackich przepisów prawnych.

(2) W morskich portach, na morskich wodach wewnętrznych i terytorialnych Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej statki czechosłowackie będą podlegały czechosłowackim przepisom prawnym dotyczącym wyposażenia, urządzenia, środków bezpieczeństwa, pomiarów i zdolności żeglugowej statku, o ile przepisy te nie są sprzeczne z powszechnie stosowanymi zasadami prawa międzynarodowego.

(3) W polskich portach morskich statki czechosłowackie nie będą podlegały nowej czynności pomiarowej, a wysokość

ODDZIAŁ I

Námoňní doprava.

Článek 1.

(1) Obě smluvní strany vytvoří ve shodě se svými hospodářskými potřebami přiměřené podmínky umožňující náležitě využívatí polských i československých námoňních lodí.

(2) Polská strana zajistí ve shodě se svými hospodářskými potřebami v polských námoňních přístavech přiměřené podmínky umožňující československé straně jejich používání v míře co největší.

Článek 2.

(1) Námoňní obchodní lodi pod československou vlajkou, nazývané dále československými lodmi, budou moci používat polských námoňních přístavů jako plavebně-technických základů.

(2) Polská strana zejména zajistí československým lodím skladovací prostory pro předměty nutné k provozu a udržování lodí, možnost používání opravných služeb v dílnách a docích a jiné služby technické i klasifikační, jakož i podle potřeby zásobování pohonnými látkami, potravinami, vodou a pod.

Článek 3.

(1) S československými lodmi, jakož i s lodmi najatými některým československým podnikem a s náklady uvedených lodí se bude v polských námoňních přístavech a v polských vnitřních a teritoriálních námoňních vodách zacházet stejně, jako s lodmi a s náklady polskými.

(2) Lodí uvedené v předchozím odstavci nebudou oprávněny provádět kabotáž, rybolov ani jiné způsoby využívání moře v polských vnitřních a teritoriálních námoňních vodách ani služby v polských přístavech, na rejdech a na plážích, zejména lodivodství, remorkáž, služby záchranné a služby pomocné.

Článek 4.

Lodí uvedené v článku 3 odstavci 1 budou s výhradou ustanovení obsažených v článku 5 podléhat v polských námoňních přístavech a v polských vnitřních a teritoriálních námoňních vodách předpisům polského práva, zejména předpisům týkajícím se pořádku a veřejné bezpečnosti, ceł, devis, zdravotnictví, veterinární ochrany, ochrany rostlin a pod.

Článek 5.

(1) Státní příslušnost československých lodí bude určována právními předpisy československými.

(2) V námoňních přístavech a ve vnitřních a teritoriálních námoňních vodách Polské lidové republiky budou československé lodí podrobeny československým právním předpisům týkajícím se výstroje, zařízení, bezpečnostních opatření, cejchování a plavební způsobilosti lodí, pokud tyto předpisy neodporují všeobecně uznávaným zásadám mezinárodního práva.

(3) V polských námoňních přístavech nebudou československé lodí podléhat novému proměřování a výše přístavních

opłat portowych będzie ustalana na podstawie świadectwa pomiarowego, wydanego lub uznanego przez władze czechosłowackie.

Artykuł 6.

(1) Każda z obu Umawiających się Stron, zgodnie z potrzebami gospodarczymi obu Państw, będzie mogła zakładać i utrzymywać na terytorium drugiej Umawiającej się Strony przedsiębiorstwa, których działalność związana jest z transportem morskim, pod warunkiem stosowania się przez nie do przepisów prawnych, obowiązujących na tym terytorium.

(2) Przedsiębiorstwa każdej z obu Umawiających się Stron, prowadzące działalność związaną z transportem morskim, będą mogły z zachowaniem warunków wymienionych w poprzednim ustępie zakładać i utrzymywać na terytorium drugiej Umawiającej się Strony przedsiębiorstwa, agencje, filie oraz inne placówki.

Artykuł 7.

Strona Polska traktować będzie czechosłowackie przedsiębiorstwa i placówki wymienione w artykule 6 na równi z przedsiębiorstwami i placówkami polskimi w zakresie wolnego dostępu do portów, udogodnień udzielanych w czynnościach handlowych, dotyczących statków i ich ładunków, ułatwień w załadunku i wyładunku itp.

Artykuł 8.

(1) Przedsiębiorstwa obu Umawiających się Stron wymienione w artykule 6, będą dokonywać przewozów towarowych w ścisłej współpracy gospodarczej. Przedmiotem tej współpracy będzie również wzajemna pomoc i współdziałanie przy zakupie i budowie statków, ich remoncie, magazynowaniu ładunków, udzielaniu pomocy w wypadkach awarii, dopełnianiu załóg okrętowych oraz udostępnianiu praktyk na morskich statkach handlowych.

(2) Zakres i warunki współpracy podane w poprzednim ustępie będą uzgadniane między wyżej wymienionymi przedsiębiorstwami. W razie potrzeby przedsiębiorstwa te będą odbywać wspólne narady.

ROZDZIAŁ II

Transport na wodach śródlądowych.

Artykuł 9.

(1) Każda z obu Umawiających się Stron udzieli przedsiębiorstwu żeglugi śródlądowej drugiej Umawiającej się Strony prawa korzystania z określonych dróg wodnych śródlądowych na jej terytorium w celu przewozu towarów i pasażerów oraz bagażu między obu Państwami, jak również w ruchu tranzytowym.

(2) Trasy przewozu określone będą specjalną umową.

Artykuł 10.

Do żeglugi na śródlądowych drogach wodnych każdej z obu Umawiających się Stron będą dopuszczone statki, zarejestrowane w jednym z portów jednej z obu Umawiających się Stron i odpowiadające warunkom żeglugowo-technicznym, obowiązującym na odnośnej drodze wodnej.

popłatků se bude určovat na základě osvědčení o proměření, vydaného nebo uznaného československými úřady.

Článek 6.

(1) Každá z obou smluvních stran bude moci v souladu s hospodářskými potřebami obou států zřizovat a udržovat na území druhé smluvní strany podniky, jejichž činnost souvisí s námořní dopravou, s podmínkou, že budou zachovávat právní předpisy platné na tomto území.

(2) Podniky každé z obou smluvních stran, jejichž činnost souvisí s námořní dopravou, budou moci za podmínek uvedených v předchozím odstavci zřizovat a udržovat na území druhé smluvní strany zastupitelství, agencie, odbočky a jiné provozovny.

Článek 7.

Polská strana bude zacházet s československými podniky a provozovnami uvedenými v článku 6 stejně, jako s podniky a provozovnami polskými, pokud jde o volný vstup do přístavů, výhody poskytované při obchodní činnosti týkající se lodí a jejich nákladů, o usnadňování nakládání a vykládání a pod.

Článek 8.

(1) Podniky obou smluvních stran uvedené v článku 6 budou provádět přepravu nákladů v těsné hospodářské spolupráci. Předmětem této spolupráce bude také vzájemná pomoc a součinnost při nákupu a stavbě lodí, při jejich opravě, při uskladňování nákladů, při poskytování pomoci při havárii a při doplňování loďních posádek, jakož i při poskytování praxe na námořních obchodních lodích.

(2) Rozsah a podmínky spolupráce uvedené v předchozím odstavci budou dohodnuty mezi výše uvedenými podniky. V případě potřeby budou tyto podniky konat společné porady.

ODDÍL II

Vnitrozemní vodní doprava.

Článek 9.

(1) Každá z obou smluvních stran poskytne podnikům vnitrozemní plavby druhé smluvní strany právo používat uvčenných vnitrozemních vodních cest na svém území pro přepravu zboží a cestujících i zavazadel mezi oběma státy, a to i v přepravě průvozní.

(2) Přepravní trasy budou určeny zvláštní dohodou.

Článek 10.

K plavbě na vnitrozemních vodních cestách každé z obou smluvních stran budou připuštěna plavidla zapsaná do rejstříku v některém z přístavů jedné z obou smluvních stran a odpovídající plavebně-technickým podmínkám platným na příslušné vodní cestě.

Artykuł 11.

Statki żeglugi śródlądowej każdej z obu Umawiających się Stron będą korzystać z portów śródlądowych drugiej Umawiającej się Strony jako baz żeglugowo-technicznych.

Artykuł 12.

(1) Statki każdej z obu Umawiających się Stron podlegać będą przepisom prawnym, obowiązującym na terytorium, przez które przepływają.

(2) Ruch statków na terytorium jednej z obu Umawiających się Stron, utrzymywany przez przedsiębiorstwa żeglugi śródlądowej drugiej Umawiającej się Strony, będzie podlegał jedynie tym ograniczeniom, które wynikają z przepisów prawnych, dotyczących porządku i bezpieczeństwa publicznego, ceł, ochrony zdrowia, ochrony weterynaryjnej i ochrony roślin.

Artykuł 13.

Obie Umawiające się Strony będą sobie wzajemnie udzielały wszelkiej pomocy przy nieszczęśliwych wypadkach, zdarzeniach itp., włączając w to pomoc warsztatową i stoczniową. Pomoc ta będzie udzielana w takim zakresie, aby umożliwić statkom bezpieczne dopłynięcie na własne drogi wodne.

Artykuł 14.

Dokumenty statkowe oraz dokumenty dotyczące załóg, wydane przez właściwe organy jednej z obu Umawiających się Stron, będą uznawane przez drugą Umawiającą się Stronę.

Artykuł 15.

Przedsiębiorstwa żeglugi śródlądowej każdej z obu Umawiających się Stron będą mogły zakładać i utrzymywać na terytorium drugiej Umawiającej się Strony:

- a) przedstawicielstwa, agencje, filie;
 - b) warsztaty remontowe;
 - c) składy zaopatrzenia techniczno-materiałowego,
- pod warunkiem, że będą one przestrzegać przepisów prawnych, obowiązujących na tym terytorium.

Artykuł 16.

Każda z obu Umawiających się Stron traktować będzie statki i ładunki przedsiębiorstw żeglugi śródlądowej drugiej Umawiającej się Strony oraz ich placówki wymienione w artykule 15 na równi ze statkami i ładunkami przedsiębiorstw krajowych oraz z ich placówkami w zakresie korzystania z portów rzecznych i morskich, określonych tras przewozów, możliwości remontu i napraw, zaopatrzenia itp.

ROZDZIAŁ III**Transport kolejowy.****Artykuł 17.**

Celem dalszego usprawnienia komunikacji kolejowej oraz należytego wykorzystania taboru kolejowego każda z obu Umawiających się Stron:

- a) poczyni starania w kierunku zapewnienia dogodnych połączeń kolejowych dla wzajemnej i tranzytowej komunikacji;

Článek 11.

Plavidla vnitrozemní plavby každé z obou smluvních stran budou používat vnitrozemních přístavů druhé smluvní strany jako plavebně-technických základen.

Článek 12.

(1) Plavidla každé z obou smluvních stran budou podrobena právním předpisům platným na území, kterým proplovají.

(2) Lodní provoz prováděný na území jedné z obou smluvních stran podniky vnitrozemní plavby druhé smluvní strany bude podroben jen těm omezením, která vyplývají z právních předpisů, jež se týkají veřejného pořádku, veřejné bezpečnosti, cel, zdravotnictví, veterinární ochrany a ochrany rostlin.

Článek 13.

Obě smluvní strany si budou při nehodách, srážkách a pod. vzájemně poskytovat veškerou pomoc včetně pomoci v dílnách a v loděnicích. Tato pomoc bude poskytována v takovém rozsahu, aby umožnila plavidlům doplnout bezpečně na vlastní vodní cesty.

Článek 14.

Lodní listiny a listiny týkající se posádek, vydané příslušnými orgány jedné z obou smluvních stran, budou uznávány druhou smluvní stranou.

Článek 15.

Podniky vnitrozemní plavby každé z obou smluvních stran budou zřizovat a udržovat na území druhé smluvní strany:

- a) zastupitelství, agencie a odbočky;
 - b) opravy;
 - c) sklady technicko-provozního materiálu,
- a to s podmínkou, že budou zachovávat právní předpisy platné na tomto území.

Článek 16.

Každá z obou smluvních stran bude zacházet s plavidly a náklady podniků vnitrozemní plavby druhé smluvní strany, jakož i s jejich provozovny uvedenými v článku 15 stejně, jako s plavidly a náklady podniků tuzemských, jakož i s jejich provozovny, pokud jde o používání říčních a namořných přístavů, určených tras přepravy, možnosti oprav a správek, zásobování a pod.

ODDIL III**Železniční doprava.****Článek 17.**

Za účelem dalšího zlepšení železniční přepravy, jakož i řádného využití železničního parku každá z obou smluvních stran:

- a) se postará o zajištění výhodných železničních spojů pro vzájemnou a průvozní přepravu;

- b) zapewni przyspieszone wykonywanie wszelkich formalności, związanych z przewozem pasażerów, bagażu i towarów przez przejścia graniczne i będzie w drodze wzajemnego uzgodnienia dążyć do ich uproszczenia w ten sposób, aby postój pociągów na stacjach granicznych był możliwie najkrótszy;
- c) będzie troszczyć się o szybki, bezpieczny i regularny przewóz kolejowy pasażerów, bagażu, towarów i przesyłek ekspresowych;
- d) będzie dbać o szybki zwrot wagonów kolejowych drugiej Umawiającej się Strony, znajdujących się na jej terytorium.

Artykuł 18.

Obie Umawiające się Strony będą dążyły do ustalenia ilości tras, przejść granicznych oraz rozkładu jazdy, zapewniających możliwie najdogodniejsze warunki dla przewozów kolejowych.

ROZDZIAŁ IV

Postanowienia wspólne.

Artykuł 19.

Każda z obu Umawiających się Stron przekazywać będzie drugiej Umawiającej się Stronie plany tranzytu towarów przez jej terytorium.

Ilość towarów zawarta w tych planach będzie ustalana po wzajemnym uzgodnieniu z uwzględnieniem potrzeb gospodarczych państwa tranzytującego oraz zdolności środków transportowych i urządzeń państwa tranzytowego.

Artykuł 20.

Przedsiębiorstwa i placówki każdej z obu Umawiających się Stron, wymienione w artykułach 6 i 15, będą uprawnione zatrudniać na terytorium drugiej Umawiającej się Strony obywateli obu Umawiających się Stron i obywateli państw trzecich przy zachowaniu przepisów o przekraczaniu granicy państwowej i o pobycie na terytorium drugiej Umawiającej się Strony.

Artykuł 21.

Posiadacze czechosłowackich morskich książeczek żeglarskich, a w żegludze śródlądowej posiadacze książeczek żeglarskich oraz osoby wpisane do nich będą mogły przekraczać granicę państwową w miejscach do tego przeznaczonych, zgodnie z postanowieniami ustalonymi w specjalnym porozumieniu.

Artykuł 22.

(1) Przedsiębiorstwa i placówki każdej z obu Umawiających się Stron, wymienione w artykułach 6 i 15, będą na terytorium drugiej Umawiającej się Strony zwolnione na zasadzie wzajemności od podatków dotyczących dochodów i obrotów z czynności transportowych na terytorium drugiej Umawiającej się Strony lub ich majątku na tym terytorium.

(2) Powyższe zwolnienie, z zastrzeżeniem specjalnych porozumień, nie rozciąga się na działalność, która nie jest bezpośrednio związana z transportem, dokonywanym przez

- b) zajistí urychlené provádění veškerých formalit spojených s přepravou cestujících, zavazadel a zboží přes pohraniční přechody a bude ve vzájemné dohodě usilovat o jejich zjednodušení tak, aby zdržení vlaků v pohraničních stanicích bylo co nejkratší;

- c) bude pečovat o rychlou, bezpečnou a pravidelnou železniční přepravu cestujících, zavazadel, zboží a spěšnin;

- d) bude dbát o urychlené vrácení nákladních wagonů druhé smluvní strany, které jsou na jejím území.

Článek 18.

Obě smluvní strany budou usilovat o stanovení počtu tras a hraničních přechodů, jakož i jízdního řádu, zajišťujících co nejvýhodnější podmínky pro železniční přepravu.

ODDIL IV

Společná ustanovení.

Článek 19.

Každá z obou smluvních stran bude druhé smluvní straně odevzdávat plány průvozu zboží přes její území. Množství zboží v těchto plánech obsažené bude stanoveno po vzájemné dohodě s chledem na hospodářské potřeby státu, pro který je průvoz prováděn, a na kapacitu dopravních prostředků a zařízení státu, přes který je průvoz prováděn.

Článek 20.

Podniky a provozovny každé z obou smluvních stran, uvedené v člancích 6 a 15, budou oprávněny zaměstnávat na území druhé smluvní strany státní občany obou smluvních stran i státní občany třetích států při zachování ustanovení o překračování státních hranic a o pobytu na území druhé smluvní strany.

Článek 21.

Držitelé československých námořnických knížek a ve vnitrozemní plavbě držitelé plaveckých knížek, jakož i osoby do nich vepsané budou moci překračovat státní hranice v místech k tomu určených podle ustanovení dohodnutých ve zvláštním ujednání.

Článek 22.

(1) Podniky a provozovny každé z obou smluvních stran, uvedené v člancích 6 a 15, budou na území druhé smluvní strany na základě zásady vzájemnosti osvobozeny od daní, které postihují výnos nebo obrát z provozování dopravy na území druhé smluvní strany nebo jejich majetek na tomto území.

(2) Osvobození výše uvedené se s výhradou zvláštních ujednání nevztahuje na činnost, která nesouvisí bezprostředně s dopravou provozovanou podniky a provozovnami uvedenými

przedsiębiorstwa i placówki wymienione w poprzednim ustępie, ani na dokonywanie przez nie transportu nietranzytowego między rzeczonymi portami drugiej Umawiającej się Strony (kabotaż).

Artykuł 23.

(1) Obie Umawiające się Strony udziela sobie wzajemnie zwolnień od cel i opłat celnych oraz od ograniczeń przywozowych i wywozowych z zastrzeżeniem przestrzegania przepisów dotyczących porządku publicznego i bezpieczeństwa, zdrowia oraz ochrony zwierząt i roślin dla:

- a) statków morskich i śródlądowych z normalnym urządzeniem i wyposażeniem, częściami zamiennymi, narzędziami, materiałami pędnymi, smarami w ilości odpowiadającej normalnemu zapotrzebowaniu, z żywnością dla załogi statku i innymi niezbędnymi zasobami na użytek statku;
- b) ładunków przywożonych środkami transportowymi jednej z obu Umawiających się Stron przy przewozie przez terytorium drugiej Umawiającej się Strony;
- c) przedmiotów przewożonych dla wyposażenia, utrzymania i remontu statków morskich i śródlądowych oraz przedmiotów przywożonych dla wyposażenia przedsiębiorstw żeglugowych, ich przedstawicielstw, agencji, filii i innych placówek w celu wykonania prac żeglugowych.

(2) Szczegółowe postanowienia o zwolnieniach celnych wymienionych w poprzednim ustępie będą ustalone w porozumieniu zarządów celnych obu Umawiających się Stron.

(3) Zarządy celne obu Umawiających się Stron porozumieją się między sobą co do ulg i zwolnień celnych dla członków załóg statków i członków ich rodzin w zakresie przedmiotów osobistego użytku.

Artykuł 24.

(1) Zwolnienie od cel i opłat celnych nie odnosi się do opłat za usługi.

(2) Przedmioty zwolnione od cla i opłat celnych nie mogą być nikomu odsprzedane na terytorium, na które zostały przywiezione. Organy celne mogą kontrolować, czy przedmioty te zostały użyte do właściwego celu.

(3) Urzędy celne państwa tranzytowego mogą poddać ładunki tranzytowe kontroli celnej lub zarządzić urzędowe konwojowanie.

Artykuł 25.

Dla zapewnienia należytego wykonania niniejszego Układu, jak również stworzenia dogodnych warunków dla dalszego rozwoju współpracy, zainteresowane urzędy lub przedsiębiorstwa obu Umawiających się Stron będą odbywać wspólne narady, zwolowane na żądanie jednego z nich.

ROZDZIAŁ V

Postanowienia końcowe.

Artykuł 26.

Gdyby w czasie trwania niniejszego Układu jedna z obu Umawiających się Stron zażądała rewizji całości lub niektórych postanowień niniejszego Układu, druga Umawiająca się Strona obowiązana będzie w ciągu trzech miesięcy, licząc od dnia złożenia wniosku o rewizję, przystąpić do rokowań.

v předchozím odstavci, ani na provozovanou jimi netranzitní dopravu mezi říčními přístavy druhé smluvní strany (kabotáž).

Článek 23.

(1) Obě smluvní strany si vzájemně poskytnou osvobození od cel a celních poplatků, jakož i od dovozních a vývozních omezení s výhradou zachování předpisů týkajících se veřejného pořádku a bezpečnosti a předpisů zdravotních, jakož i předpisů o ochraně zvířat a rostlin:

- a) pro námořní lodi a vnitrozemní plavidla s obvyklým zařízením a vybavením, s náhradními součástkami, nářadím, pohonnými látkami a mazadly v množství odpovídajícím obvyklé potřebě, s poživatinami pro posádky lodí nebo plavidla a s jinými zásobami potřebnými na loď nebo plavidle;
- b) pro náklady přepravované dopravními prostředky jedné z obou smluvních stran v průvozu územím druhé smluvní strany;
- c) pro předměty dovážené k vybavení, údržbě a opravě námořních lodí a vnitrozemních plavidel, jakož i předmětů dovážených pro vybavení plavebních podniků, jejich zastupitelství, agencií, odboček a jiných provozoven za účelem provádění plavebních prací.

(2) Podrobná ustanovení o celních osvobozeních uvedených v předchozím odstavci budou určena v ujednání celních správ obou smluvních stran.

(3) O celních úlevách a osvobozeních členů lodních posádek a členů jejich rodin co do předmětů osobní potřeby se dohodnou celní správy obou smluvních stran.

Článek 24.

(1) Osvobození od cel a celních poplatků se nevztahuje na poplatky za služby.

(2) Předměty osvobozené od cla a celních poplatků nemohou být nikomu zcizeny na území, na které byly dovezeny. Celní orgány mohou kontrolovat, zda se těchto předmětů použilo k příslušnému účelu.

(3) Celní úřady průvozního státu mohou průvozní zásilky podrobit celní kontrole nebo nařídít úřední doprovod.

Článek 25.

K zajištění řádného provádění této dohody, jakož i k vytvoření vhodných podmínek pro další rozvoj spolupráce budou zúčastněné úřady nebo podniky obou smluvních stran konat společné porady svolávané na žádost jednoho z nich.

ODDIL V

Závěrečná ustanovení.

Článek 26.

Kdyby v době platnosti této dohody jedna z obou smluvních stran požádala o revisi celé této dohody nebo některých jejích ustanovení, bude druhá smluvní strana povinna přistoupit k jednání do tří měsíců od doručení návrhu na revisi.

A r t y k u ł 27.

Układ niniejszy podlega ratyfikacji i wejdzie w życie w dniu wymiany dokumentów ratyfikacyjnych, która odbędzie się w Warszawie.

A r t y k u ł 28.

Układ niniejszy zawarty jest na okres pięciu lat, licząc od dnia jego wejścia w życie. Ulega on automatycznemu przedłużeniu na dalsze pięcioletnie okresy, o ile jedna z obu Umawiających się Stron nie wypowie Układu najpóźniej na rok przed upływem odpowiedniego pięcioletniego okresu.

A r t y k u ł 29.

Niniejszy Układ Komunikacyjny zastępuje polsko-czechosłowacki Układ Komunikacyjny, podpisany w Pradze dnia 4 lipca 1947 r.

Z chwilą wejścia w życie niniejszego Układu tracą moc obowiązującą polsko-czechosłowackie umowy, zawarte w związku z wyżej wymienionym Układem Komunikacyjnym z dnia 4 lipca 1947 r.

Układ niniejszy został sporządzony w Pradze dnia 13 stycznia 1956 r., w dwóch egzemplarzach, każdy w językach polskim i czeskim, przy czym obydwa teksty mają jednakową moc wiążącą. Na dowód czego wymienieni pełnomocnicy podpisali Układ niniejszy i zaopatrzyli go pieczęciami.

W imieniu
Polskiej Rzeczypospolitej
Ludowej
(—) M. Popiel

W imieniu
Republiki Czechosłowackiej
(—) A. Pospíšila

Č l á n e k 27.

Tato dohoda podléhá ratifikaci a nabude účinností dnem výměny ratifikačních listin, která bude provedena ve Varšavě.

Č l á n e k 28.

Tato dohoda se sjednává na dobu pěti let ode dne, kdy nabude účinnosti. Její platnost se prodlužuje mlčky na další pětiletá období, pokud jedna z obou smluvních stran dohodu nevypoví alespoň rok před uplynutím příslušného pětiletého období.

Č l á n e k 29.

Tato Dopravní dohoda nahrazuje polsko-československou Dopravní dohodu podepsanou v Praze dne 4. července 1947. Jakmile nabude účinnosti, pozbudou platnosti polsko-československé smlouvy sjednané v souvislosti s výše uvedenou Dopravní dohodou ze dne 4. července 1947.

Tato dohoda byla sepsána v Praze dne 13 ledna 1956 ve dvou vyhotoveních, každé v jazyku polském a českém, při čemž obě znění mají stejnou platnost.

Na důkaz toho uvedení zmocněnci tuto dohodu podepsali a pečeti jí opatřili.

Za Polskou lidovou
republiku:
(—) M. Popiel

Za Československou
republiku:
(—) A. Pospíšila

Po zaznajomieniu się z powyższym Układem Rada Państwa uznała go i uznaje za słuszny; oświadcza, że jest on przyjęty, ratyfikowany i potwierdzony, oraz przyrzeka, że będzie on niezmiennie zachowywany.

Na dowód czego wydany został Akt niniejszy, opatrzony pieczęcią Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

Dano w Warszawie, dnia 13 czerwca 1956 roku.

L. S.

Przewodniczący Rady Państwa: A. Zawadzki

Minister Spraw Zagranicznych: w z. J. Winiewicz

36

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 16 listopada 1956 r.

w sprawie wymiany dokumentów ratyfikacyjnych Układu Komunikacyjnego między Polską Rzeczpospolitą Ludową a Republiką Czechosłowacką, podpisanego w Pradze dnia 13 stycznia 1956 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z art. 27 Układu Komunikacyjnego między Polską Rzeczpospolitą Ludową a Republiką Czechosłowacką, podpisanego w Pradze dnia 13 stycznia 1956 r., nastąpiła w Warszawie dnia 14 wrześ-

nia 1956 r. wymiana dokumentów ratyfikacyjnych powyższego Układu.

Minister Spraw Zagranicznych: w z. J. Winiewicz